

РОМАНОВСЬКИЙ Л.С.

**АНАЛІЗ ВИТРАТ І ЦІНОУТВОРЕННЯ У СФЕРІ
ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО ВОДОПОСТАЧАННЯ НА ПРИКЛАДІ КП ВКГ
ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ**

Процес формування тарифу на житлово-комунальні послуги повинен полягати в пошуку компроміса між технічними завданнями й фінансовими потребами постачальників послуг і платоспроможним попитом споживачів. Затверджений тариф повинен бути пов'язаний з конкретною програмою діяльності підприємства.

До повноважень органів місцевого самоврядування у сфері питної води та водопостачання належить визначення рівня та якості послуг з питного водопостачання і встановлення тарифів на ці послуги [1 ст. 13 п. 8]. Собівартість 1 м³ води на 2008 рік, яку надає КП ВКГ Харківського району дорівнює 3,8743 грн.[3].

Тарифи на надання послуг з питного водопостачання розраховуються на підставі галузевих нормативів витрат і повинні повністю відшкодовувати експлуатаційні витрати та забезпечувати надійну роботу об'єктів централізованого водопостачання.[2. ст. 32 п. 3]. Згідно діючого тарифу для Харківського району, 1 м³ води коштує 2,3843 грн.[3].

Як ми можемо побачити, підприємство КП ВКГ Харківського району збиткове, і для подальшого свого існування повинно зменшити витрати.

Витрати на оплату праці та відрахування на соціальні заходи не можна зменшити, бо підприємство втратить працівників. На іншому ж економити також не можливо.

Тому можна зменшити лише прямі витрати.

Витрати на матеріали не можна зменшити, тому що ремонтні роботи повинні проводитися своєчасно, згідно графіку. Підприємство повинно також користуватися послугами сторонніх організацій, бо не може охопити весь спектр послуг.

Тому зменшити витрати можна лише за рахунок витрат на електроенергію і на амортизацію, що і робить підприємство.

Тобто, підприємство постачає воду тільки с 6.00 до 9.00 та з 17.00 до 22.00. При цьому зменшуються витрати на електроенергію, але одночасно

збільшується амортизація трубопроводу, бо коли вода поступає в пусті труби вона водяним ударом завдає значної шкоди трубам. Трубопровід ще скоріше зношується.

Також кошти з амортизаційних відрахувань йдуть на покриття частки збитків, а повинні йти на ремонт системи водопостачання та оновлення ремонтної техніки. Питома вага амортизації в тарифі на водопостачання складає 0,6% від собівартості, або 0,0225 грн. на 1 м³ води.

Тому, я пропоную на законодавчому рівні закріпити перераховування цих коштів на окремий рахунок із правом підприємства використовувати ці кошти тільки на оновлення основних засобів виробництва. Це зупинить занепад підприємства і надасть змоги своєчасно оновлювати ремонтну техніку.

Список літератури: 1. Закон України „Про питну воду та водопостачання” Відомості Верховної Ради України, 2002, №16, ст.112 / <http://zakon.rada.gov.ua>. 2. Постанова Кабінету Міністрів України від 21 липня 2005 року № 630, Київ ”Про затвердження правил надання послуг з централізованого опалення, постачання холодної та гарячої води і водовідведення та типового договору про надання послуг з централізованого опалення, постачання холодної та гарячої води і водовідведення” / <http://zakon.rada.gov.ua>. 3. *Лозова І.В.* Пояснювальна до розрахунку тарифів на послуги водопостачання по КП ВКГ Харківського району.// Звіт за I півріччя 2008 року – Х.: КП ВКГ, 2008. – 16 с.